

SUOMEN IRLANNINCOBYHDISTYS - FSIC RY
VUOSIKERTOMUS 2020

SUOMEN IRLANNINCOBYHDISTYS – FSIC RY

VUOSIKERTOMUS 2020

Tämä vuosikertomus 2020 on Suomen Irlannincobyhdistyksen jäsenlehti, joka ilmestyy kerran vuodessa. Irlannincobyhdistyksen jäsenenä saat sen painettuna paperiversiona postilaatikkoosi. Julkaisun päätoimittajana on toiminut vuonna 2020 yhdistyksen puheenjohtaja Mia Miettinen.

Vuosikertomus julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla osoitteessa

www.irlannincobyhdistys.fi

Suomen irlannincobyhdistys kiittää yhteistyöstä kaikkia toimintaan vuonna 2020 osallistuneita, tiloja vuokranneita sekä tapahtumissa mukana olleita.

Erityiskiitos kuuluu yhteistyökumppaneillemme hevostarvikeliike Hevarille, joka vuodesta toiseen tekee kanssamme hyvää yhteistyötä.

Seuraava vuosikertomus ilmestyy taas ensi vuonna!

Otamme vastaan jatkuvasti kuvia, piirroksia ja artikkeleita vuosikertomukseen. Tarvitsemme myös hyvälaatuisia kuvia kotisivuille ja yhdistyksen julkaisuihin. Otamme myös lehtitoimikuntaan uusia jäseniä.

Kuvia ja juttuja voit lähettää vuoden ympäri joko facebookissa tai osoitteeseen: mia.miettinen@icloud.com

SISÄLLYSLUETTELO

SISÄLLYSLUETTELO	3
PUHEENJOHTAJAN PALSTA	4
ETÄKILPAILUJA MYÖS JATKOSSA?	5
MYYNITUOTTEET	7
JÄSENEKSI?	8
GO EXPO HORSE 2020	10
IC-VIIKONLOPUN HUUMAA!	14
AKATEEMINEN RATSASTUSTAIDE ENSIKERTALAISEN SILMIN	16
KYSYMYKSIÄ AKATEEMISESTA RATSASTUSTAITEESTA -MISTÄ SIITÄ ON KYSYMYS?	22
HEVOSESITTELYSSÄ: CHESTER	27
KANTAKIRJAN PUHEENJOHTAJAN TERVEISET	31
TUPSUJALKOJEN IHO-ONGELMAT	32
KANTAKIRJANÄYTTELYTULOKSIA	35
IC-CUP 2020 TULOKSET	36
YHDISTYKSEN YHTEYSTIEDOT	37
VUOSI 2021	38

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Vuosi 2020 on ollut vähintäänkin haastava monelle meistä niin henkilökohtaisesti, kuin työn ja harrastusten parissa. Kaikki ovat varmaankin jo kyllästyneet siihen K-kirjaimella alkavaan sanaan, mutta toteanpa nyt kuitenkin, että koronavirus on vaikuttanut meillä myös yhdistyksen puolella toimintaan ja sitä kautta meidän kaikkien yhteiseen harrastukseen sitoutuneiden innokkuuteen ja yhteisölliseen toimintaan.

On outoa, miten yksi asia voi olla niin vallitseva, että se vaatii meitä kehittämään täysin uudenlaisia toimintatapoja. Tänä vuonna on esimerkiksi järjestetty virtuaalakilpailuja ja Teams-kokouksia, itse pääsin jopa kokeilemaan etätuomarointia näyttelyssä.

En kyllä nähnyt näistä minkään tapahtuvan vuosi sitten edellistä puheenjohtajan palstaa kirjoittaessani, mutta kokemuksia ovat olleet nekin.

Eteenpäin, sanoi mummo lumessa ja niin on meidänkin ajateltava. Ehkä tästä ajasta jää jotain tulevaan, ehkä opimme myös uusia tapoja toimia.

Monelle on jäänyt tänä vuonna myös aikaa syventyä harrastukseen ja hevosmaailmaan myös muilta osin. Olen kuullut ihmisten syventyneen erilaisiin koulutus- ja harrastusmetodeihin, tutkimuksiin ja toimintatapoihin.

Itselleni tämä vuosi on ollut tutustumismatka akateemiseen ratsastustaiteeseen, jota jo klassisen ratsastuksen merkeissä aloittelin noin kymmenen vuotta sitten. Monen välivaiheen kautta olen taas palannut harrastuksen pariin ja nauttinut joka hetkestä. Tämä hevosharrastuksen muotohan on Suomessa vielä vain muutaman toimijan varassa, mutta on siinä mielessä hyvä harrastus, että se luo ihmiselle lyhyen ja pitkän ajan tavoitteita hevosensa kanssa, siinä rytmissä, kun niitä on valmis itse toteuttamaan. Tavoitteen vaativuuden voi itse valita, mutta pääasia on nauttia yhteisistä hetkistä hevosesi kanssa ja tehdä harrastuksesta kivaa ilman muita paineita.

Hevosmaailma on täynnä mielipiteitä, tavoitteita ja ihmisiä, joilla on näitä molempia. Joskus kuvittelen luulevani, että ihmisille on tullut suorituspaineita myös kisaratojen ulkopuolella ja ne heijastuvat meihin muihinkin, jotka emme viihdy siellä suorituspainneiden keskellä.

Tämän vuoden viestini kaikille onkin, että nauttikaa harrastuksestanne ja hevosistanne. Luottakaa intuitioonne. Nyt on mahdollisuus loistaa ihan kotikentältäkin käsin, tai etätöiden yhteydessä vain nauttia talvipäivän auringonpaisteesta ja hevosten heinämussutuksesta- ihan vaikka keskellä päivää happihyppelyn yhteydessä.

Pitäkää itsestänne ja hevosistanne huolta myös tällaisina aikoina. Mukavaa kevään odotusta!

Mia Miettinen

Puheenjohtaja

ETÄKILPAILUJA MYÖS JATKOSSA?

TEKSTI:MARIA DEGERMAN

Hevosurheilu ei varsinaisesti ole lähikontaktilaji. Etäisyydet ihmisten välillä säilyvät usein hevosista johtuvista syistä riittävinä ja ratsastettaessa tai ajettaessa ryhmäkoot ovat pääosin pieniä. Kuitenkin koronapandemian ja rajoitusten puskiessa päälle, on hevosurheilussakin jouduttu pohtimaan erilaisten tapahtumien järjestelyjä tartuntariskin minimoimiseksi.

Etäkilpailut olivat hevosurheiluväen yksi ratkaisu muuttuviin turvallisuusmääräyksiin ja toimintaohjeisiin. Myös Suomen irlannincobyhdistys lähti kokeilemaan etäkilpailujen järjestämistä. Kilpailut toteutettiin videokilpailuna ja olivat tasoltaan harjoituskilpailut. Harjoituskilpailujen luokat oli tarkoitettu irlannincobyhdistyksen jäsenille, joiden ratsuna tai valjakkohevosena oli irlannincob. Ratsastuksessa kilpailtiin kouluratsastusluokka Helppo C:1 2000 ja valjakossa: Valjakko 2.4. Tuomarina toimi molemmissa luokissa Petra Virtanen. Kilpailusuoritus videoitiin ja lähetettiin tuomarille arvosteltavaksi. Videointiin annettiin ohjeet ilmoittautumisohjeiden yhteydessä.

Etäkilpailut vaikuttivat oikeastaan mukavalta ja kätevältä kilpailumuodolta. Matkustamiseen ja lähtövalmisteluihin ei tarvinnut varata aikaa, ja aikataulukin oli itse itselleen sovittavissa. Aikaakaan ei kulu, kun oman suorituksen verran. Kilpailupaikka oli hevoselle tuttu ja jännittämistä tapahtui vähemmän, jolloin ratsastajakin kykeni ehkä paremmin keskittymään suoritukseen.

Nuoren hevosen kanssa etäkilpailut ovat näppärä tapa saada arviointia tutussa paikassa tapahtuvasta suorituksesta. Ja toisaalta etäkilpailut mahdollistavat helposti sen arvioinnin saamisen paitsi hevosesta, niin myös ratsastajasta. Ehkä etäkilpailuihin tullaankin saamaan helpommin mukaan niitä ihmisiä ja hevosia, joita muulloin ei kilpailupaikalla nähtäisi. Vaikka ajatus etäkilpailuista syntyi monella seuralla ja yhdistyksellä pakon sanelemana, niin ehkä tästä saatiin myös yksi uusi muoto hevosurheilun toteutukseen.

MYYNTITUOTTEET

Suomen Irlannincobyhdistyksen myyntituotteilla tuet yhdistyksen toimintaa. Ja kukapa ei näin hurmaavaa rotua haluaisi vaatteissaan mainostaa?

Perinteisesti yhdistyksen logolla varustettuja myyntituotteita on myyty messuilla ja erilaisten tapahtumien yhteydessä. Vuonna 2020 kokeiltiin myös erilaisia myyntikampanjoita yhdistyksen facebook-sivuilla. Perinteisiä myyntituotteita ovat olleet t-paidat, hupparit ja pipot.

Myyntitykkimme Suvi mahdollisti uusien tuotteiden mukaantulon, ja nyt on ollut mahdollista ostaa edellisten lisäksi myös mm. lippiksiä, liivejä ja takkeja. Värivalikoimakin on lisääntynyt huomasti, kun tuotteet on tilattu ja painatettu vasta tehtyjen varausten jälkeen.

Lisäksi myyntituotteita on ollut perinteisesti myynnissä myös edelleen erilaisissa yhdistyksen tapahtumissa. Mikäli sinulta uupuu yhdistyksen pipo, huppari tai vaikka ensi kesän lippis, niin ota rohkeasti yhteyttä Suviin!

Ps. Pipoja löytyy heijastavalla logolla myös talven pimeisiin iltoihin!

LIITY SUOMEN IRLANNINCOB-YHDISTYKSEN JÄSENEKSI!

JÄSENMAKSUT 2021

Jäsenmaksu 25 € liittymisvuonna
(sis. 5 € kirjaamismaksun)

Jäsenmaksu 20 € seuraavina
vuosina

Perhejäsen 15 € liittymisvuonna
(sis. 5 € kirjaamismaksun)

Perhejäsen 10 € seuraavina
vuosina

Perhejäseneksi voi liittyä samassa
taloudessa varsinaisen jäsenen
kanssa asuva henkilö.

Liittyminen on helppoa!
jäsenihteeriltä saatte jäsennumeron,
jolla maksaa jäsenmaksun
yhdistyksen tilille:

FI26 1113 3000 6086 75

MITÄ SILLÄ SAA?

- PIENEMMÄT NÄYTTELYMAKSUT
KANTAKIRJANÄYTTELYISSÄ SEKÄ
OSALLISTUMISMAKSUT KOULUTUKSIIN
- KÄTEVÄN JÄSENKORTIN
- ETUJA YHTEISTYÖKUMPPANEILTA JA
TAPAHTUMISTA, JOISSA OLEMME
MUKANA
- VUOSITTAIN PERINTEISEN
JÄSENLEHDEN ILMOITETTUUN
KOTIOSOITTEeseen

Lisätietoja:

Jäsenihteeri Maria Degerman maria.degerman@meininki.net

YHTEISTYÖSSÄ

T:mi Heimani's Heidi Niskanen,

Lohja

niskanenheidi111@gmail.com

050-3016289

- karsina ja laidunpaikkoja*
- Englannincobien tunnistaaja*
- ie viikonlopun tapahtumat*
- laser hoidot eläimille ja ihmisille*
- kotikoirien trimmaukset*
- valjastyöt*

T:mi Heimanis

Makeistukku
Tmi
Mika Virtanen

makeistukku@gmail.com
045 343 9563

GOEXPO HORSE 2020

TEKSTI: SUVI LEMINEN JA SATU SAVISTO

Joka vuotinen messuviikonloppu on pitkä prosessi, ja joka vuosi onnistunutta viikonloppua rakentaa iso tiimi usean kuukauden ajan. Onnistuneeseen viikonloppuun kuuluu jännitystä, stressiä, kommelluksia ja nopeita käännteitä - mutta ennen kaikkea hyvää tiimityötä ja mukavaa yhdessäoloa.

Torstaina 27.2 2020 kävi tupsujalkajoukkojen kuhina; tavaroiden ja hevosten pakkausta autoihin - matka kohti Helsingin Messukeskusta ja vuoden GoExpo Horsea oli alkanut. Illalla pääsimme hevosille näyttämään areenan, ja liityimme kansainvälisten ratsukoiden joukkoon välttääksemme siten yllätykset esiintymistilanteessa hevosille. Messuviikonloppua ovat edeltäneet kolmet treenit Tuusulassa, joihin kauimmat ovat matkustaneet yli 200 kilometrin päästä.

Teemana messuilla meillä oli tänä vuonna Irlannincobien tanssiaiset; hulmuavat tupsut prinsessoineen.

Esitykset olivat kolmena päivänä parhaimpiin esitysaikoihin yleisön kannalta! Tänä vuonna olimme myös koko tapahtuman ainoa katrilli. Ständillä hyvä joukko edusti yhdistystämme kertomalla irlannincobeista, myymällä yhdistyksen myyntituotteita sekä arpoja, joiden palkinnot suurimmalta osin olivat Makeistukku Mika Virtasen lahjoittamia.

Tallialueella suoritimme perinteiksi muodostuneet kuivatreenit, eli ratsastajien kuviotreenit ilman hevosia, hyvissä ajoin ennen esityksiä. Tunnelma valmistautuessa esityksiin oli jännittynyttä, mutta huumoria ja naurua ei taaskaan porukasta puuttunut. Valmistelut esityksiin aloitettiin ajoissa, taustajoukot puunasivat ja valmistelivat hevoset. Ratsastajia meikattiin sekä puvustettiin tallialueella. Isoja hulmuavia mekkoja ratsastajineen avustettiin ratsujensa selkään. Eikä tänäkään vuonna ilman lankaa ja neulaa oltu reissussa.

Esitykset sujuivat hienosti, kun irlannincobit pääsivät taas näyttämään rodunomaiset hyvät hermot sekä pelkäämättömän luonteen suuren yleisön joukossa, mekot ratsastajilla hulmuten. Meidän nuorin esiintyjämme oli 12-vuotias! Häneltä oli aivan upeata ratsastusta tuossa iässä ison yleisön edessä.

Sunnuntai koitti liian pian ♥

Viimeisen esityksen jälkeen alkoi tavaroiden sekä hevosten pakkaus. Porukka oli jo väsynyttä, mutta silti jaksettiin iloisina ja nauravaisina loppuun saakka. Kotiin lähtiessä oli taas se haikea olo, että nytkö tämä jo loppui. Taas oli suuri joukko suurella sydämellä toteuttamassa vuoden 2020 GoExpo Horse tapahtumaa. Tapahtuma vaatii sitoutumista, vaivannäköä ja aikaa olla mukana. Jokainen esiintyjä hankki, koristeli ja ompeli omat esiintymisasunsa. Hevosten omistajat toivat hevosia treeneihin, messukeskukseen sekä hoitivat ja puunasivat hevoset ratsastajille.

Ylpeänä saatiin taas kuulua tähän joukkoon ♥

Kiitos ihan kaikille tapahtumassa mukana olleille, ilman jokaisen panostusta ja intoa näistä tapahtumista ei tulisi mitään!

TAUSTATIIMI:

MIA MIETTINEN - ORGANISOINTI JA YHTEYDENPITO SIDOSRYHMIIN SEKÄ YHTEISTYÖKUMPPANEIHIN

ILSE HOLM (I.C.HOLM PHOTOGRAPHY) - VALOKUVAUS

KRISTIINA PELTONEN - MUSIIKKI

HANNELE KUIVAMÄKI JA PIA-MARIA NYHOLM - KOREOGRAFIA

HEIDI NISKANEN JA MARIA DEGERMAN - STÄNDIJA YLEISMIESJANTUSET

SATU SAVISTO JA SONJA ALTTI - JOKAPAIKAN HÖYLÄT ,TALLIALUE, MEIKKAUS

JOKAINEN HEVOSEN TUOJA, HOITAJA, KULJETTAJA JA KAIKKI MUU TAUSTAJOUKKO!

ESIINTYJÄT JA HEVOSET :

ROSA NORDSTRÖM & FANTASY ROMEO (OM: KATJA NORSTRÖM)

RIMMA SEPPÄLÄ & DARKY (OM: NIINA WASENIUS / LÄHDENRANNAN TALLI)

SUVI LEMINEN & DOUGLAS (OM: MARJA- LIISA KINNUNEN)

NEA JAUHAINEN & HEIDI (OM: ROBERT JOLLET)

KERTTU NIEMI & SNIPES KIERA (OM: ANU -MARIA SANDELIN)

PIA- MARIA NYHOLM & AIDYNN (OM: MARIA HAUTAJOKI)

MARIA HAUTAJOKI & AIDYNN (OM: MARIA HAUTAJOKI)

SATU SAVISTO & ROSES LUTHER (OM: MARIA HINTIKKA)

YHTEISTYÖSSÄ :

HEVARI OY, SUOMEN MESSUT, MAKEISTUKKU MIKA VIRTANEN, ESPOON TALLI, ARJAN MANEESI, HK EQUIRELA

HEVARI.fi

**LAAJA VALIKOIMA
HEVOSVARUSTEITA**

IC-VIIKONLOPUN HUUMAA!

Perinteeksi muodostuva ic viikonloppu saatiin pidettyä elokuussa Lohjalla.

TEKSTI: HEIDI NISKANEN KUVAT: JESSICA PERÄLÄ

Perinteeksi muodostuva ic viikonloppu saatiin pidettyä elokuussa Lohjalla. Perjantaina ohjelmassa oli Jussi Pellikaisen pitämä maasta käsittely teoria, missä mukana demo hevosena oli Vappu. Näitä ja muita harjoituksia jatkettiin yksilötuntien merkeissä. Tunneilla oli ensikertalaisia ja pidemmälle edenneitä hevosia ja ihmisiä.

Iltasella jatkettiin Suski fagerströmin mind riders teoriolla ja käytännön harjoituksilla. Suski pääsi elämänsä ensi kerran opastamaan myös valjakoita tunneillaan. Teoriassa oli ihailtavan paljon kuuntelijoita ja paljon tuli mielenkiintoisia asioita esiin eri ihmisten ongelmista ja ongelman ratkaisusta.

Lauantaina jatkui Suskin käytännön tunnit ratsain. Paljon oli erilaisia tapoja saada ratsastaja toimimaan ja sitä kautta hevonen liikkumaan hienosti. Mukana oli tupsujalkojen lisäksi muitakin rotuja.

Iltapäivällä oli Leena Rimpiläisen ajo- ja ohjasajotunnit. Tunneilla oli 1-vuotiaasta varsasta kilpailleihin asti eritasoisia hevosia ja ajureita. Jokainen sai kädestä pitäen neuvoja sen hetkiseen osaamistasoonsa nähden

Sunnuntaina oli perinteinen kantakirjanäyttely, joka osittain tämän vuoden pandemian vuoksi toteutettiin etänä toisen tuomarin johdosta. Kristiina Peltonen oli 1:s tuomarimme paikan päällä, etänä oli Mia Miettinen 2:s tuomari ja kehä sihteerinä Tiina Kivijärvi. Mahdottoman kuumasta ilmasta ja auringon paahteesta huolimatta Kristiina otti yleisön erittäin hyvin huomioon ja arvosteli kaikki hevoset ääneen niin, että yleisö kuuli. Hienoa oli, että yleisöä oli paikan päällä paljon.

Iltapäivällä oli kilpailut kouluratsastuksessa ja valjakossa, tuomarina oli valjakkotuomari Ann-Katrin Finell

Koko Viikonloppu oli perinteisesti aurinkoinen ja hikinen. Porukka oli taas sangen huumori tuulella, tarinoita kerrottiin, jos jonkinmoisia, vatsa- ja poskilihakset taisivat olla monella kipeät nauramisesta. Mukana viikonlopun aikana oli uusia ja vanhoja tuttuja. Iso kiitos kaikille ketkä mahdollistitte tämän hienon viikonlopun jälleen. Suurin kiitos työmyyrille kaikille, jotka autoivat minua erilaisissa askareissa: Suvi, Satu, Lotta, Jarkko, Tuula!

AKATEEMINEN RATSASTUSTAIDE ENSIKERTALAISEN SILMIN

TEKSTI:MIA MIETTINEN

Lähdin tutustumaan Bent Branderupin hevöskäsittely- metodeihin lähemmin, koska koin että nykymaailmassa paineet ulkopuolelta oman hevosen käsittelyyn ja kasvatukseen ovat tiukassa ja mielipiteitä on moneksi- nyt oli aika tutustua toiseen maailmaan.

Lähdin siis ajamaan inkooseen Granåsan hevostilalle, jonne Bent oli lentänyt viikonlopuksi pitämään Klinikkaa. Sää oli kylmä ja kolea, mutta onneksi paikan päällä odotti lämmintä kahvia, maneesiin asetetut penkit ja kotoa mukaan ottamani viltti. Bent oli rauhallisen äänensä kanssa maneesin rauhoittava elementti. Ensimmäisenä aamulla hän otti esiin piirtotaulun, jonka äärellä hän englanniksi puhui hevosen anatomiasta ja liikemekaniikasta muutaman tunnin, piirtäen selventääkseen kertomaansa. Tässä tuokiossa minulle selvisi mm. Miksi on niin tärkeää opettaa hevonen alusta pitäen kulkemaan ns. Oikein päin niin, että sisätakajalka polkee gravitaatiovoimasta vatsan alle, selän keskipisteen alle käyttäen koko vartaloaan. Opin myös tärkeitä ja erinäisiä keinoja näiden harjoitusten toteuttamiseen, joita en aiemmin ollut tullut ajatelleeksi.

Iltapäivällä oli vuorossa oppilaiden tunnit; jokainen oppilas kävi maneesin toisessa päässä näyttämässä Bentille vuoden kehityksensä harjoitteissa. Toiset olivat ensimmäistä kertaa, toiset käyneet jo useita vuosia. Tunnit olivat katselijalle äärimmäisen opettavia, vaikka taso oli hyvin vaihteleva. Toiset opettelivat vasta kulkemista kapsonin kanssa, toiset opettivat piaffen samalla tunnilla.

Kurssi kesti kaksi vuorokautta, ja oli äärimmäisen opettava. Vaikka kuvittelin jotain hevosista ymmärtäväni, ymmärsin vasta paikan päällä, että olen vuosia rutinoitunut tiettyihin kaavoihin ja toiminut niiden mukaan, ja muokannut niitä ihan liian usein koska joku muu on todennut ja perustellut minulle miksi tuo minun tapani ei ole hyvä, vaikka intuitioni sanoi muuta. Kehittyminen on tärkeää joka lajissa, enkä sano, että toimintatapani tai jonkun muun toimintatavat ovat vääriä tai oikeita - vaan totean, että kannattaa miettiä, mikä toimintatapa on sinulle ja sinun hevosellesi hyvä. Tämä oli oikeastaan kurssin tärkein anti.

Tässä on ajatusta, johon voin ainakin itse täysin sitoutua, pyrkiä tekemään kestäviä ja pitkäikäisiä hevosia - ja taas koin, että voin heittää huolet hukkaan omien nuorteni kanssa (5- ja 7-vuotiaat), eihän niiden vielä tarvitse suoritua eikä suorittaa, mikäli sitoudun tähän ajatusmaailmaan. Miten helpottava tämä ajatus olikaan tässä maailmassa, jossa elämme!

**Tekniikat
perustuvat
mahdollisimman
vähäeleiseen
kommunikointiin
hevosen
kanssa, sekä
siihen että
hevonen osaa jo
kaiken
ratsastukseen
liittyvän sekä
kantaa itsensä
hyvin ennenkuin
ratsastaja
lisätään
selkään.**

Kurssilla korostettiin akateemisen ratsastustaiteen pohjautumista historiallisiin hevosen koulutustekniikoihin. Minulle tuli aivan uutena tietona, että esimerkiksi kuninkaallisten hevosten koulutus kesti vuosia. Ensin ne elävät hyvän, pitkän varsan elämän niin että perustoimenpiteet sujuivat, sitten ne maasta käsin koulutettiin ratsuiksi niin, että ne kahdeksanvuotiaina taitoivat maasta käsin ratsastettuina piaffen ja cabrioletin, ja yli kymmenvuotiaina heidät vasta laitettiin kunnolla töihin. Hyvä vanhan ajan kuninkaallinen hevonen oli työssä 15-25-vuotiaaksi, ja sen jälkeen ansaitsi hyvät eläkepäivät noin 30-vuotiaaksi. Kuinka moni hevonen nykyaikana edes elää 30-vuotiaaksi? Tätä samaa- tai samantapaista kaavaa käytetään vielä tänä päivänä esimerkiksi Espanjassa toimivassa The Royal Andalusian school of Equestrian art sekä Ranskalaisessa klassisessa ratsastusakatemiassa Cadre Noir.

Tekniikat perustuvat mahdollisimman vähäeleiseen kommunikointiin hevosen kanssa, sekä siihen että hevonen osaa jo kaiken ratsastukseen liittyvän sekä kantaa itsensä hyvin ennenkuin ratsastaja lisätään selkään. Kurssilla korostettiin myös luonnonläheistä ja ympäristöä säästävää asennetta hevosen kanssa käytettäviin välineisiin: Suitset ovat turhia, samoin kalliit satulat. Raippanakin toimii parhaiten hedelmäpuun oksa. Hyvä kapsoni sekä ratsastuspädi riittää aluksi.

Tässä on ajatusta, johon voin ainakin itse täysin sitoutua: pyrkiä tekemään kestäviä ja pitkäikäisiä hevosia - ja taas koin, että voin heittää huolet hukkaan omien nuorteni kanssa (5- ja 7-vuotiaat), eihän niiden vielä tarvitse suoriutua eikä suorittaa, mikäli sitoudun tähän ajatusmaailmaan. Miten helpottava tämä ajatus olikaan tässä maailmassa, jossa elämme!

Vaikka kurssilla puhuttiin paljon hevosen biomekaniikasta ja lihaskunnon ylläpitämisestä, niin puhuttiin myös tilanteista, jotka johtavat hevosen ja ihmisen välillä väärinymmärryksiin, joista on joskus vaikea päästä pois niin että harrastuksesta tulee taas mukavaa. Minusta oli jännittävä kuulla, miten Bent palasi aina siihen pisteeseen vuolaan monologin jälkeen, että tee niin kuin sinulle ja sinun hevosellesi on hyvä. Luota intuitioosi, hän antaa vain vinkkejä, miten siihen pääset. Tärkeimpinä ja opettavaisimpina vinkkeinä pidin niitä, joissa hän kertoi esimerkkejä toiminnasta, jota tulisi välttää. Esimerkiksi tilanne, joka on varmasti monelle tuttu: Pitkä työpäivä, sataa kaatamalla, ja tallille pitää raahautua liikuttamaan hevonen, se on liikkunut tällä viikolla vasta kolme kertaa ja nyt on torstai. Lähdet tallille väsyneenä ja

**Ensin ne elävät hyvän,
pitkän varsan elämän
niin että
perustoimenpiteet
sujuivat, sitten ne
maasta käsin
koulutettiin ratsuiksi
niin, että ne
kahdeksanvuotiaina
taitoivat maasta käsin
ratsastettuina piaffen ja
cabrioletin, ja yli
kymmenvuotiaina heidät
vasta laitettiin kunnolla
töihin. Hyvä vanhan ajan
kuninkaallinen hevonen
oli työssä
15-25-vuotiaaksi, ja sen
jälkeen ansaitsi hyvät
eläkepäivät noin
30-vuotiaaksi. Kuinka
moni hevonen
nykyaikana edes elää
30-vuotiaaksi?**

ahdistuneena, hampaat kiristellen ja ajattelet että kun töissäkin meni vähän huonosti, niin ratsastuskin menee huonosti.

Saavut tallille samoissa aatoksissa, ja hevonen vaistoaa sen sinusta, kun lähestyt sitä kymmenen metrin päästä, vaikka olet loihtinut kasvoillesi väsyneen mutta kireän hymyn. Ratsastus menee niin kuin normaalistikin, hevonen tuntuu vähän jännittyneeltä, onkohan sillä joku paikka jumissa? Miksi sillä on korvat luimussa, miksi se on niin jännittynyt? Tällaisessa tilanteessa Bent kehotti joko rentoutumaan ennen lähtöä lämpimän kahvikupin ääressä ja etsimään tilanteesta positiivisia asioita, jos tallille meneminen on välttämätöntä. Toisaalta, miettimään että tarvitseeko sinne tuossa mielentilassa mennä ollenkaan, vai valitsemaan tilanteelle paremman hetken?

Bent myös monessa kohtaa kehotti hakemaan harrastuksesta mielentilan, jolloin harrastaminen on mukavaa molemmista. Jos homma alkaa maistua sinusta puulta samalla kentällä, samoissa harjoituksissa, tuntuu se hevosestakin. Silloin kannattaa miettiä mielenvirkistykseksi jotain muuta vaihtelevampaa tekemistä.

Mieleenpainuvimmat lausahdukset karkeasti suomennettuina Bentiltä kotiinviemisiksi olivat:

"Jos ostat hevosen, anna sen myös olla hevonen. Jos et halua pitää hevosta jonka tarvitsee saada olla kuin hevonen, voit ostaa auton. "

"Kun menet hevosaitaukseen, unohda kaikki mitä olet koskaan hevosista tiennyt. Ole kuin lapsi; utelias, lapsenmielinen, älä oleta. Elä siinä hetkessä, niin tekee hevonenkin. Jos sinusta tuntuu, ettei nyt jaksa tehdä hevosen kanssa mitään, on parempi kun jätät tekemättä."

Kurssi antoi minulle todella paljon ajateltavaa sekä eväitä jatkamaan harrastustani hyvillä mielin. Tämän takia halusin jakaa tämän kokemukseni teidän kanssanne, ja toivoisinkin että kokemukseni toisivat myös iloa teidän harrastukseenne. Mikäli jotain kiinnostaa tutustua paremmin aiheeseen, kerron mielelläni lisää, ja ties vaikka joskus saisimme ryhmän irlannincobeja harrastukseen mukaan!

KYSYMYKSIÄ AKATEEMISESTA RATSASTUSTAITEESTA - MISTÄ SIITÄ ON KYSYMYS?

*Haastateltavana Sara Autelo/ARTelo.
Kysymykset ja esittely Mia Miettinen*

Kuvat: Sara Autelo

Sara Autelo on lisensoitu Bent Branderup Trainer, akateemisen ratsastustaiteen osaaja, istunnan hioja ja ammattitutkinnon suorittanut eläinten kouluttaja Inkoosta. Sara tekee myös kengättömien kavioiden vuoluja ja myy pienimuotoisesti ART:hen liittyviä varusteita.

MITÄ ON AKATEEMINEN RATSASTUSTAIDE?

Akateeminen ratsastustaide on hevosenkoulutusmuoto, joka inspiroituu yhtä lailla vanhoista mestareista kuten Xenophon (400eaa.) ja Steinbreht (1808-1885) sekä nykytutkimuksesta. Akateemisen ratsastustaiteen ritarikunta on hevososaajien yhteisö, joka uudelleen luo, vaalii ja pitää elossa vanhaa ratsastusoppia ja tuo sitä nykyaikaan ottaen huomioon eettiset näkökulmat. ART:n lähtökohtaan "Two spirits who want to do what two bodies can" (suom. Kahden mielen täytyy tavoitella sitä, mihin kaksi kehoa pystyy) sisältyy tärkeä ajatus siitä, että hevosen koulutus on sekä fyysistä että henkistä. Koulutuksen ja harjoitusten tulisi kehittää hevosta niin, että se pysyy terveenä.

MIKÄ SAI SINUT KIINNOSTUMAAN AKATEEMISESTA RATSASTUSTAITEESTA? KUINKA KAUAN SINULLA MENI KOULUTTAUTUA LISENSOIDUKSI BENT BRANDERUP TRAINER -KOULUTTAJAKSI?

Innostuin ARTstä, kun näin ensimmäisen kerran Hanna Engströmin Suomessa vuonna 2009. Hän kertoi menetelmästä, joka miettii hevosen kanssa tekemistä isona kokonaisuutena ja jossa ei ole väliä teetkö maasta, ohjasajat, juoksutat tai ratsastat vaan sillä, että olet opettanut hevoselle apuja, jotka toimivat joka tilanteessa ja jossa hevonen voi luottaa siihen, että ihminen kyllä selittää, jos hevonen ei ymmärrä. Lähdin Hannan luokse hyvin pian tutustumaan tähän koulutusmuotoon ja sen kautta pääsin uudelleen oppimaan istumista, apujen oikeanlaista käyttöä ja hevosen liikkeisiin vaikuttamista. Vuoden 2010 tammikuusta lähtien olen kulkenut tätä matkaa,

2013 suorittanut ritarikunnan jäsenyyteen vaadittavan kokeen ja 2017 olen saanut kouluttajalisenssin.

MINKÄLAISELLE HEVOSELLE AKATEEMISEN RATSASTUSTAITEEN PERIAATE SOPII?

ART sopii koulutusfilosofiana kaikenlaisille hevosille. Tarkoitus on parantaa hevosen liikkumista ja ihmisen kanssa kommunikointia juuri sen omista lähtökohdista. Jokainen hevositysilö ja rotu on omanlaisensa ja sitä tulisi arvioida, arvostella ja lähestyä aina sen omista lähtökohdista.

Mestari Bent Branderupin käyttämä esimerkki on, että jokaisen hevosen voi opettaa hyppäämään paremmin, mutta shettistä ei saa ylittämään 160 cm estettä – tai ainakin tarvitsemme erittäin hyvän trampoliinin.

TARVITSEEKO KAIKKIEN HARRASTAJIEN PÄÄSTÄ AKATEEMISEN RATSASTUSTAITEEN VIIMEISELLE PORTAALLE?

ARTssä puhutaan portaista, joita kiipeämällä voi viedä jokaista hevosta järjestelmällisesti eteenpäin edistään sen fyysisiä mahdollisuuksia ja taitoja. Aloitamme peruskommunikaatiosta, maasta käsin apujen opettamisesta edeten ratsastuksen ja sulkutaivutuksien kautta laukanvaihtoihin ja ehkä jopa korkean koulun hyppyihin. Selkeys ja pitkäjänteisyys perusteissa parantaa kaikkea ratsastusta, eikä sen tarvitse johtaa ratsain tehtyihin vastasulkupiruietteihin laukassa, ei ollenkaan. Tärkeintä on tehdä työ joka portaalla niin hyvin, että on mahdollisuus halutessaan

edetä. Kun perustukset ovat kunnossa, on myös mukavampi maastoilla ja ratsastuksesta tulee kevyttä ja helppoa tanssia.

ROTUTYYPILLINEN IRLANNINCOB ON KESKIRASKAS TAI RASKAS KYLMÄVERINEN HEVONEN, JONKA KEHITYKSESSÄ MENEET VUOSIA. KUINKA NUORENA HARJOITUKSET VOI ALOITAA, JA KUINKA KAUKA NIIDEN TULEE KESTÄÄ? VOIKO LIIAN NUORENA ALOITETUSTA HARRASTAMISESTA OLLA HAITTAA?

Kaikki hevoset, etenkin raskaat, kasvavat hitaasti ja selän luut tulevat valmiiksi siellä kasvun loppu päässä. Nämä ovat ne luut, joiden päälle ihminen laittaa ratsastaessaan kuormaa. Jos näiden luiden ei anneta luutua valmiiksi, on tästä terveyshaittaa kaikenlaisille hevosille. @Equinaomi on piirtänyt kypsyvistä luista erittäin havainnollisen kuvan. Tutkimuksista riippuen hevoset saattavat olla valmiiksi kasvaneita vasta kuusi- tai seitsemänvuotiaina. Ei ole syytä kiirehtiä, hevoselle voi tuki opettaa paljon asioita ennen ratsastusta ja kuorman lisäämistä. Jos pohjatyön tekee hyvin, ratsastaminen tulee helppona, yksinkertaisena ja stressittömänä jatkumona muiden harjoitusten perään. Aloittaisin taivuttelun ja varsinaisen nivelten kuormittamisen vasta lähempänä neljää vuotta ja ratsastuksen lähempänä kuutta vuotta. Tätä ennen tuki opetetaan paljon apuja ja kommunikaatiota, varusteiden kantoa ja ratsaille nousua tai vaikka opetetaan hevonen ajolle, jolloin päästään liikuttamaan hevosta ilman selän päälle lastattavaa kuormaa. Toivon kaikkien varsojen ja nuorten hevosten saavan liikkua laumoissa, epätasaisilla alustoilla ja isoilla alueilla, jotta ne saavat kehittyä hevosiksi sekä mieleltään että fyysikaltaan. Muistetaan, mikä hevonen on eläimenä - arojen laumassa kuljeksija.

MITÄ AKATEEMISEN RATSASTUSTAITEEN PERIAATTEET TEKEVÄT HEVOSEN LIHAKSISTOLLE?

ART:n tarkoituksena on kehittää hevosen luontoa, eli saada hevonen liikkumaan luonnollisesti ja hyvin. Jos katsomme nuorta oria esiintymässä muille hevosille, voimme nähdä miten sen olisi tarkoitus liikkua. Vapaana laumalla telmiessään on hevosten pääsääntöisesti helppo tehdä laukanvaihtoja, erilaisia hyppyjä, leikkiessään laskea takaosaansa ja näyttää ylväältä. Tätä haluamme nähdä myös ratsastetussa hevosessa. Lihaksistoa voi kehittää monella tavalla, painonnostajan sekä balettianssijan lihaksisto on hyvin erinäköistä, joten aina pitäisi arvostella hevostakin käyttötarkoituksensa mukaan. Ratsuhevonen tarvitsee tiettyjä lihaksia kantaakseen ratsastajaansa optimaalisesti ja menemättä rikki.

VOIKO AKATEEMISESTA RATSASTUSTAITEESTA OLLA APUA HEVOSEN KÄSITTELYONGELMIIN? MILLÄ TAVALLA?

Hevosten käsittelyongelmat ovat erittäin laaja asia ja syitä voi olla monenlaisia. Tämän vuoksi aina kannattaa käyttää ammattilaista apuna. Jos haasteet liittyvät

kommunikaatioon tai väärinymmärryksiin, niin tällöin hevoselle selkeä ja helposti ymmärrettävä lähestymistapa on hyvä ratkaisu, ja sitä ART kyllä on. Se on pieneksi paloitetua, hienoviritteistä tietoa, joka perustuu hevosen luonnolliseen liikkumiseen. Tämä auttaa hevosta rentoutumaan ja luottamaan ihmiseen kouluttajana.

MINKÄLAINEN ON AKATEEMISEN RATSASTUSTAITEEN HARRASTAJAN ISTUNTA? SOPIIKO HARRASTUS PARARATSASTAJALLE?

ART lähtee istunnassa liikkeelle käyttökelpoisuudesta. Tärkeintä ei ole se, miltä työskentely ulkopuolelta näyttää, vaan miten voi vaikuttaa hevoseen sen liikkeitä häiritsemättä niin että se kykenee jännittämättä kantamaan itse itseään. ART:n periaatteet sopivat ihan kaikille – jokaiselle omista lähtökohdistaan.

MILLÄ TAVALLA AKATEEMISTA RATSASTUSTA VOI HARRASTAA MAASTA KÄSIN?

ART:ssa lähdetään aina ensin kouluttamaan hevosta ilman ratsastajaa. Kaikki avut ja liikkeet opetetaan ensin maasta käsin, jotta hevonen saa tutustua omaan kehoonsa itse ja oppia harjoitukset, ilman lisäpainoa ja liikkeitä estäviä varusteita. Kun hevonen osaa harjoitukset, tämän jälkeen se voidaan opettaa suorittamaan ne ensin satulan ja kuolainten kanssa ja sitten vasta ratsastajan painon alla. Kaikki vaiheet niin hyvin pilkkoen, niin että rentous ja luottavaisuus säilyvät, sekä lihakset saavat kehittyä.

KÄYTETÄÄNKÖ AKATEEMISEN RATSASTUSTAITEEN HARRASTAMISESSA APUVÄLINEITÄ, KUTEN SIVUOHJIA, CHAMBONIA, TAI KANKIKUOLAIMIA?

Välineet, joilla pääsee alkuun ovat kapsonit, 4-5 metrinen liina ja raippa. Tämän lisäksi käytämme ihan tavanomaisia välineitä kuten satulaa, kuolaimia ja kannuksia – aina tarpeen mukaan ja hevosen lähtökohdista arvioiden. Sivuhjia emme käytä. Tarkoitus on kouluttaa hevonen liikkumaan itselleen edullisella tavalla tasapainossa, ei pakottaa sitä (tai varsinkaan sen kaulaa) mihinkään asentoon. Kaulan asennon manipuloimisesta ei seuraa juuri koskaan mitään hyvää.

MITEN MINDFULNESS LIITTYY AKATEEMISEEN RATSASTUSTAITEESEEN?

Hevoset ovat aina tietoisesti läsnä, meidän ihmisten on tarpeen tätä usein opetella. ART on harjoitteluna eräänlaista meditaatiota, maadoittumista, tiedostamista ja irti päästämistä. Toivoisin kaikkien pääsevän hevosten kanssa työskennellessä suorittamisesta irti. Tehkäämme yhdessä toimiessamme hyvää ja rentoa työtä.

MILLÄ TAVALLA HARRASTAJAMME PÄÄSEVÄT PEREHTYMÄÄN LAJIN SALOIHIN?

Akateemiseen ratsastustaiteeseen voi perehtyä monenlaisilla kursseilla internetissä ja livenä. Suomessa ja ulkomailla voi ostaa kirjoja englannin tai saksan kielellä tai ottaa yksityistunteja. Opettajia ja tietoa löytyy osoitteesta akateeminenratsastustaide.fi

MIKSI SUOSITTELSIT AKATEEMISEN RATSASTUSTAITEEN HARRASTAMISTA IRLANNINCOBIEN KANSSA?

Jos hevosella on tarkoitus ratsastaa, ja se ei ole rakenteeltaan ihan optimaalinen tähän käyttöön, kuten monet alun perin kärryhevosiksi ajatellut rodut eivät ole, tällöin on ensiarvoisen tärkeää opettaa hevosta liikkumaan niin, että ratsastajan kantaminen ei kuluta sitä liiaksi. Näihin peruseräpäätteisiin voi sitten valita itselleen sopivan lajin. Näen ART:n enemmän koulutusfilosofiana, ratsuhevosen peruskoulutuksena kuin lopullisena päämääränä tai lajina. Hyvin itseään kantavalla hevosella on miellyttävämpi ratsastaa joka tilanteessa, rotuun, sukupuoleen ja ikään katsomatta.

LISÄTIETOJA AIHEESTA:

www.akateeminenratsastustaide.fi

www.artelo.fi

<https://www.facebook.com/ARTelo.art>

HEVOSESITTELYSSÄ: CHESTER

TEKSTI JA KUVAT MARIA TÄHTINEN

CHESTER ISO-BRITANNIASSA NUORENA

Chester syntyi Englannissa 1990 luvulla. Suomeen se saapui vuonna 2002 keväällä. Siihen aikaan irlannincobeja oli Suomessa vasta joitakin kymmeniä ja rotu oli uusi ja rahallisesti arvokas.

Chesterin tuotti Suomeen pariskunta, joka oli rodulle menettänyt sydämensä. Chester löytyi Iso-Britanniasta pieneltä tilalta, jossa se oli oletettavasti ajolle opetettu. Suomeen saapuessaan siitä tuli heti julkkis, ostajien antaessa 7 päivää lehteen haastattelun harvinaisesta oriistaan. Chester oli selvästi odotettu uusi ori Suomen pieneen kantaan.

Chesteristä tehtiin myös samana vuonna Hevosmaailma-lehteen juttu. Artikkelissa käsiteltiin orin hyvää luonnetta ja ratsukoulutuksen hyvää vastaanottavaisuutta. Pariskunta oli vienyt oriin ammattilaiselle koulutettavaksi, joka kehui hevosen hyvää oppimoraalia ja rauhallista luonnetta.

Oriille oli paljon suunnitelmia niin jalostuksen kuin näyttelyiden suhteen.

Ensimmäiset jälkeläiset syntyivät jo vuonna 2003. Oli heti selvää että ori periytti vahvasti itseään, niin luonteeltaan, rakenteellisesti, kuin rodun omaisia vahvoja jalkakarvoja, isoine tukkineen ja häntineen.

Vuonna 2004 päätti pariskunta myydä oriin toiseen perheeseen. Perheessä oli suurta innostusta rotua kohtaan ja hankittuna jo rodun edustajia ennestään. Nyt pääsi Chesterin näyttely ura kunnolla aukeamaan ja se olikin ilmiömäistä! Kerta toisensa jälkeen ori sai tuomareiden arvostuksen osakseen ja sai näyttelyuransa aikana lukuisia ykköspalkintoja ja koreili myös BIS 1 voittajana useita kertoja.

Chesterin ratsastus sai nyt jäädä ja se sai keskittyä jalostusorin elämään. Perheessä Chester saikin elää lajin mukaista elämää, yhdessä tammojensa ja varsojensa kanssa.

Minun ensi kohtaaminen Chesteriin oli 2003, kun ystävä rouva, jonka irlannincob-tammaa kävin hoitamassa ja liikuttelemassa näytti edellisen vuoden 7 päivää lehden artikkelia Chesteristä lehdestä. Se oli rakkautta ensi silmäyksellä! Totesin ääneen ” tuon kun saisi”! Joskus pitää varoa mitä toivoo, koska ne voivat käydä toteen, ainakin tämä toive toteutui ja se oli ihme!

Perhe johon Chester oli myyty, oli minun lapsuuden ystäväni perhe. Kävin vuosien varrella muutaman kerran oria ihailemassa, enkä saanut sitä millään mielestäni. Vuonna 2007 sain tilaisuuteni ja ostin Chesterin itselleni. Olen ikuisesti kiitollinen lapsuuden ystävälleni, joka antoi tämän mahdollisuuden minulle tai oikeastaan meille, minulle ja Chesterille. Normaali tilanteessa minulla ei olisi ollut mahdollisuutta näin arvokasta jalostusoria hankkia ja onneksi ystävä oli joustava maksun suhteen, jotta sain unelmani toteutumaan. Oli aivan epätodellista taluttaa Chester kuljetuskoppiin käsittäen, että se on vihdoin omani. Ja vielä ei minulla ollut minkäänlaista tietoa siitä, millainen suhde minulle ja tälle hevoselle syntyisi, olin täysin haltioissani. Chesterin luonne hurmasi minut täysin. Sitä huokui lämpöä ja ymmärrystä. Oriin innoittamana siirryin pikkuhiljaa kokonaan rodun piiriin ja aloin itse kasvattamaan rotua. Chesterin kanssa käytiin muutamissa näyttelyissä ja olin niin ylpeä hevosistani ykköspalkintojen ja BIS voittojen saatossa.

Muistan kun kerran aika alkuvuosina rodun parissa, meillä kävi rodun tuomari rotuun ottamassa pari tammaa. Kysyin häneltä mistä tunnistaa oikeasti hyvän rodun edustajan. Hän katsoi minua hymyillen ja sanoi: ” Aina jos pääsee unohtumaan millainen, on hyvä rodun edustaja, niin katso Chesteriä”. Chesterin liike oli myös hyvin rodun omainen, hillitty edestä ja takajaloissa taakse potkiva työntö. Chesterin luonne oli kyllä omaa luokkaansa ja en ollut ainut kenet se hurmasi. Se ei pelännyt mitään, siis ei kerrassaan mitään.

Kerran meidän tallin pihapiirin läpi kulki moto metsään. Kaikki muut hevoset kaahasivat sieraimet levällään, hännät pystyssä koneen kulkiessa. Mitä tekee Chester? Se nostaa päänsä pystyyn ja katselee motoa uteliaana. Moton reitti metsään kulki aivan Chesterin tarhan vierestä. Koneen ohittaessa oriin tarhaa, kulkee Chester sen vieressä kävellen ja tutkien.

Kerran nykyinen mieheni vei Chesteriä talliin illalla. Silloin oli paljon lunta, myös katoilla. Miehen päästessä talliin sisään hevosta taluttaessa tippui iso kasa lunta katolta suoraan Chesterin takajalkojen taakse. Chester pysähtyy, ja katsoo taakseen aivan rauhallisena. Moni muu hevonen olisi istunut mieheni sylissä pitäen kavioillaan kaulan ympäriltä kiinni.

Chester tiesi, että rakastan sitä ja luulen että tunne oli molemmin puolinen. Se juoksi aina tarhan perältä huutaen minua vastaan ja rakasti koskettelua ja rapsutuksia. Ja Chester ei koskaan hörissyt, se aina hirnui, ja juurikin niin, ettei

se jäänyt keneltäkään kuulematta. Lasten kanssa se oli ilmiömäinen. Jos lapset harjasi sitä käytävällä, niin tuntui kuin sen jalat olisivat juurtuneet maahan, se seiso i hievahtamatta. Selässään se kantoi kentällä lapsia ja nuoria niin varovasti

että mietin välillä uskaltaako se edes hengittää. Chester oli meidän luottoratsu. Sillä oli muutamia vuokraajia, jotka myös rakastuivat siihen täysin rinnoin. Tietenkin se oli myös ori isolla O:lla. Silloin kun oli astutuskausi, ja silloin sillä ei ratsastettu vaan se keskittyi sulhosteluun. Astutus puuhissa se olikin luotto kaveri. Se haistoi satojen metrien päähän sen, onko oikeat päivät. Sillä oli silloin aina näyttävä sisään tulo, ja hyppäsikin kuin Tarzan selkään saman tien vaikkei alakerran valmius ollut kerennyt vielä mukaan. Ja koska tamma oli valmis niin ei sillä sitten kiire ollutkaan. Ihan kuin olisi välillä tammoille kiusaa tehnyt, kun vapaana astutusta suoritettiin. Usein tammat kulkivat ukon perässä vonkuen ja ukko vaan haisteli maata, irvisteli ja haukkaili vihreetä. No, kyllä se sitten myöntyi aika pian.

Kerran minua nauratti kovin astutus puuhissa tämän kaverin kanssa. Olin yksin ja 2 tammaa varsojen kanssa oli aitauksessa. Toinen tammoista tuli astuttaa. Päätin sitten herra hevosen ottaa liinaan ja viedä näin hallitusti aitaan suorittamaan tehtävänsä. Aitaus oli pienen mäen päällä, jossa autotie vieressä.

Chester hoiti hommansa ja jäi tamman selkään kiikkumaan ja korvat pystyssä seuraili liikennettä selästä käsin kiirehtimättä alas. Kyllä minua nauratti.

Chester oli hyvin viisas hevonen. Ja vitsikäs. Se teki minun ex-miehellenikin kiusaa ja se hymyilyttää vieläkin. Silloinen mieheni oli usein aika kireä ja

äksyilevä. Hoiti välillä hevosia, jos olin estynyt. Chester ei paljon edesauttanut ukon mielialan kohoamista. Minun luokseni aina juoksi huutaen talliin hakiessa ja ukko kirosi kun se sai orin hakea pimeässä viimeisimmästä nurkasta. Lisäksi kerran aamulla oltiin yhdessä aamutallissa. Chesterillä oli silloin säteiden kanssa ongelmaa ja ne piti lääkitä ulos viedessä. Ukko sanoi voivansa laittaa aineet säteisiin, jos pitelen Chesteriä. Normaalisti se nosti aina nätisti jalat mutta nyt ukon niitä nostaessa ne olikin juurtuneet maahan. Viimeisen takajalan lääkityksen jälkeen Chester napautti ukkoa kaviolla sääreen, ihan kiusallaan. Sen jälkeen hoidin hevoset itse.

Itse en Chesterillä ratsastanut tai ajanut 11 vuoden aikana kuin muutaman kerran. Se oli mun ystävä, paras sellainen. Kuljetuskoppiin Chester meni suoraan yksin kävellen, heitin vain narun kaulalle ja keskityin takapuomin ja laudan sulkemisiin. Meidän yhteistyömme oli saumatonta.

Chesterin arvioitu syntymäaika on 1998 Hippoksessa ja Hollannin kantakirjan mukaan 1996. Chesteri isää ja emää ei ole tiedossa. Jo vuonna 2014 alkoi esiintymään proplematiikkaa Chesterin hammaskalustossa.

Eläinlääkärit, jotka hoitivat sen suuta, arvelivat syntymäajan arvioinnin menneen pieleen. Chester myös harmaantui hyvin voimakkaasti otsaltaan. Lääkärit sanoivat jo silloin hevosen olevan ainakin yli 20-vuotias hanpaiden kulumien takia. Päästiin lisärehujen ja rakkauden turvin vuoteen 2018. Silloin tiesin heinän syönnistä, ettei kaikki enää ollut kohdillaan ja lisärehujen ja greenlinen määrät olivat jo tapissaan.

Alkukesästä vein Chesterin klinikalle tutkimuksiin. Näky oli karu. Suussa ei ollut juuri mitään jäljellä. Muutamia Teräviä hammaskuoria roikkui vielä ylhäällä ja alhaalla ei juuri mitään jäljellä. Eläinlääkäri ihmetteli sitä, miten herra hevonen saattoi olla niin hyvässä lihassa ja kunnossa ottaen huomioon suun sisällön. Lääkäri sanoi nähneensä tällaisen suun viimeksi 32-vuotiaalla Russpanilla. Viesti oli selvä. Itkin koko matkan kotiin.

Viimeisen kesän Chester sai viettää vuotiaan tyttären poikansa kanssa päivät laiduntaen ja yöt tallissa leväten.

14.9.2018 matkustimme Chesterin kanssa Hyvinkään hevossairaualalle lähemmäksi sateenkaaren siltaa. Odotellessamme aikaa Chester huuteli naapurin pellon tytöille vielä voitokkaana ja voittaja se olikin. Taivas laskeutui kuitenkin kokoajan alemmas ja alkoi olla aika nousta pilvilautan kyytiin...Chester laski päänsä käsivarsilleni, minun syleilyyni ja kuiskutteluuni sai unen antaa tulla.

*“Katso, katso tarkkaan Aarteeni, Näetkö ketä siellä kaukana vihreällä on..? Kuuntele, kuuntele tarkkaan Kultani, tunnistat Heidät kyllä, he odottavat Sinua. Nuuhki, nuuhki vielä hetki, tunnet kämmeneni Sieraimellasi,
Pysähdy vielä, tunne hyväilyni otsallasi. Kuuntele vielä, Rakastan Sinua, Nähdään taas. Päästän irti,*

*Juokse poika juokse! ” CHESTER Supplementary Elite Stallion, STER -
14.9.2018†*

*Kiitos, ystäväni kaikista yhteisistä vuosista kanssani, Kiitos upeista jälkeläisistä,
kiitos molemmin puolisesta luottamuksesta ja rakkaudesta*

Syvästi kaivaten, Maria

KANTAKIRJAN PUHEENJOHTAJAN TERVEISET

Hei kaikille,

Korona kurittaa meitä ihan samoin kuin muutakin yhteiskuntaa. Sen seurauksena tapahtumien järjestäminen on ollut enemmän tai vähemmän jäissä. Onneksi edes Lohjan Ic-päivät elokuussa saatiin pidettyä ☺

Kukaan meistä hevosalan toimijoista tuskin haluaa olla se, jonka tapahtumasta lähti hallitsematon tartuntaketju, joten ohjeistuksia ja suosituksia on syytä noudattaa. Nyt taitaa maltti olla valttia.

Tulevalla kaudella tuomareiden saatavuuteen vaikuttavat myös muiden maiden matkustusrajoitukset, eivät ainoastaan Suomen, joten monta mutkaa on matkassa.

Kevään Oripäivät ovat siis edelleen mietintämyssyssä ja mielellämme otamme vastaan Oripäiviä koskevia ehdotuksia. Tahtoisin muistuttaa, että näyttelyn järjestäminen juuri sinun paikkakunnallasi voi olla kiinni juuri sinusta. Meitä aktiiveja on sen verran vähän, että paikallisen järjestelyavun mukaan tulo on välttämätöntä, missä ikinä näyttelyjä järjestetäänkin. Toivon, että ennen kuin kukaan kirjoittaa someen "meilläpäin ei ikinä järjestetä näyttelyitä", miettii hetken, että hei, voisinko itse vaikuttaa tähän? Voisinko itse ottaa käytännön järjestelyitä hoitaakseni? Meille apu on aina tervetullutta, ilman sitä ei näyttelyitä synny.

Eryteisesti meitä ic-ihmisiä koskettaa myös 31.1.2020 tapahtunut Brexit. Siirtymäkausi on tämän vuoden loppuun eli vuodesta 2021 alkaen Isosta-Britanniasta tuodaan hevosia ns. kolmansien maiden sääntöä noudattaen. Kuvaan astuvat eläinlääkinnälliset rajatarkastukset ym. joista lisätietoa löytyy ruokaviraston kotisivuilta.

Irlantihan näillä näkymin jää osaksi Eu:n sisämarkkinoita, joten osa paikallisista varmaan käyttää sitä hyväkseen ja rajamuodollisuudet hoituvat ehkä siellä, kuka tietää.

Ruokaviraston hevoseläinten pitopaikkojen rekisteröinti jatkuu edelleen. Olethan muistanut ilmoittaa tallisi Ruokavirastolle? Sähköinen järjestelmä ei ole toiminut ihan toivotusti ja nyt voi taas ilmoittaa itsensä paperilla kunnan maaseutusihteerille.

Kiitos kaikille menneestä vuodesta, toivottavasti korona nujerretaan ja pääsemme jatkamaan tapahtumissa, jos nyt emme ihan entiseen malliin, niin ainakin melkein. Pysykää terveinä ja parempaa vuotta 2021 ☺

ystävällisin terveisin

Petra Rimpinen, FSIC RY- kantakirjan puheenjohtaja

TUPSUJALKOJEN IHO-ONGELMAT

TEKSTI: MARIA DEGERMAN

Tuuheat vuohiskarvat ovat näyttävän näköiset, mutta aiheuttavat meille omistajille myös paljon päänvaivaa. Syksyn sateet ja tarhojen märkyys tuovat haastetta tupsujen hoidolle. Iho-ongelmien ennalta ehkäisyssä paras keino on pitää jalat kuivina ja puhtaina. Hevosesi jalat voivat näyttää karmeilta noutaessasi hevosta tarhasta, mutta tarkemmin katsottuna saattaa iho karvojen alla olla kuitenkin kuiva ja puhdas. Liiallista jalkojen pesua on syytä välttää, koska se kuivattaa ihoa. Paras konsti on harjata jalkojen lika pois, kun jalat ovat kuivuneet. Ne yksilöt, jotka keräävät jalkoihinsa ylimääräistä keratiinia, keräävät sitä usein eniten märkinä vuoden aikoina. Miten keratiini ongelmaa sitten tulisi hoitaa? Lähdin kyselemään asiaa eläinlääkäri Mirjami Miettiseltä.

Mitä keratiini ylipäänsä on? ”Keratiini on kuitumaisia proteiinisäikeitä solujen sisällä. Keratiinia on ihossa, karvoissa ja kavioissa. Ihon pintakerros muodostuu sarveistuneesta levyepiteelistä. Levyepiteelisolut ovat kerroksittain, jolloin syvempänä on tumallisia eläviä epiteelisoluja ja päällimmäisenä on sarveistuneita eli keratinisoituneita kuolleita levyepiteelisoluja. Epiteelisolut käyvät läpi erilaistumisprosessin siirtyessään pintaa kohti. Epiteelisolut sarveistuvat eli keratinisoituvat, jolloin ihon pintakerroksen solut täyttyvät keratiinilla. Lopulta niiden aineenvaihdunta ja solutoiminta lakkaa ja ne jäävät ihon pintaan suojakerrokseksi. Keratiini ei liukene veteen, joten keratinisoituneet solut auttavat tekemään ihosta vedenpitävän ja antavat sille yhdessä kollageenin ja elastiinin kanssa kestävyyttä ja joustavuutta” Mirjami Miettinen kertoo.

Keratiinilla on siis hyödyllisiäkin ominaisuuksia, mutta joskus keratiinia syntyy liiaksi ja se aiheuttaa ihoon karkeita kokkareita. Keratiinin liikatuotannossa ihossa keratiinikerros paksuuntuu. Tämä saattaa johtua esimerkiksi siitä, että iho tarvitsee lisää suojaa vaikkapa hankausta tai painetta vastaan. Ihmisillä vastaava ilmiö on käsien niin sanottu känsittyminen. Normaalisti iho uusiutuu koko ajan eli pintaosan keratiinisoluja tippuu ja syvemältä ihon kerroksista muodostuu lisää keratinisoituneita soluja.

Tupsujalkoja kannattaa hoitaa ennaltaehkäisevästi, jolloin välttytään ihon tulehtumiselta. Ihon terveyden kannalta tasapainoinen ruokinta on tärkeää, samoin kuin riittävä vitamiinien saanti. Ihon ongelmat saattavat kertoa E-vitamiinin puutoksesta. Keratiinin liiallista syntymistä ei voida varsinaisesti ehkäistä ruokinnalla, mutta alkuperäisrotujen kohdalla liiallinen valkuaisten tai

sokerien saanti saattaa aiheuttaa muita iho ongelmia. Tupsujalkojen ennalta ehkäisevään hoitoon kuuluu jalkojen pitäminen puhtaana ja kuivana. Tarvittaessa jalkoja voi pestä hilseshampoolla. Ihoa voi hoitaa perusrasvalla tai rikkiöljyllä, jolla on myös vuohispunkkeja ennaltaehkäisevä vaikutus. Hevosen säännöllisellä liikutuksella huolehditaan jalkojen normaalista nestekierrosta.

Mirjami Miettinen sanoo, että tulehduksellisissa ihosairauksissa ihon uusiutuminen kiihtyy merkittävästi, mikä näkyy lisääntyneenä ihon hilseilynä, kun kuolleet epäkypsät sarveiskerroksen keratinisoituneet ihosolut tippuvat toisiinsa tarttuneina. Ihon suojausmekanismi kosteutta vastaan heikkenee ja iho vaikuttaa kuivalta ja hilseilevältä. Hiivat ja sienet käyttävät hilseilevää keratiinia ravintona, joten hilseily aiheuttaa noidankehän, jossa sieni-infektio entisestään pahentaa ihon hilseilyä. Muun muassa Dermatofyytti sienet ja Malassezia-hiivat elävät syömällä ihon keratiinia. On siis tärkeää hoitaa ihon sieni- ja bakteeri-infektiot sekä vuohispunkit mahdollisimman pian.

Mirjami Miettinen listaa iho ongelmiin seuraavanlaisia hoitovaihtoehtoja: ”Jalkojen iho tulee pestä seleenisulfidia sisältävällä hilseshampoolla (Selukos) tai desinfioivalla shampooilla (Hexocil/Duoxo Pyo). Jos hevosella epäillään sieni infektiota, niin jalat pestään ketokonatsolia sisältävällä shampooilla (reseptilääke) 2-3 kertaa viikossa, kunnes oireilu lakkaa. Jos iho on ärtynyt ja punoittava, voidaan pesun jälkeen laittaa hydrokortisoniliuosta tai suihketta. Glyserolia sisältävistä desinfektiokäsihuhuhteista voi olla apua, koska käsidesi on desinfioiva, mutta glyseroli jää ihon pinnalle suojaavaksi kerrokseksi.

Ihohaavoihin voi käyttää Abilar-pihkavoidetta ja hunajavoidetta. Molemmat ovat on antibakteerisia voiteita. Antibiootin tarve arvioidaan eläinlääkärin tutkimusten perusteella, tarvittaessa tehdään bakteeriviljely ja antibioottiherkkyysmääritys. Auringon UV-valosta voi olla joillekin hevosille hyötyä ihosairauksien hoidossa (vrt. ihmisten atooppinen iho) ja tämän vuoksi oireilu on yleensä vähäisempää kesä-aikaan.” Vuohispunkit hoidetaan Ivermektiinillä. Tehokkain tapa on antaa valmiste sekä suun kautta että valeluliuoksena jokaiseen jalkaan renkaana. Ivermektiinin kanssa voidaan antaa propyleeniglykoli liuos, joka vie ivermektiinin karvan juureen.

”Irlannincobeilla, shirenhevosilla, Belgian työhevosilla, Clydesdalen hevosilla, saksan työhevosroduilla ja friisiläisillä, esiintyy kroonista etenevää lymfedeemaa (CPL), joka on perinnöllinen etenevä ihosairaus. Belgian työhevosille esiintyvyys on 60% ja yli 3-vuotiailla 86%. Sairaus etenee nopeammin oreilla kuin tammoilla ja on oreilla vakavampi asteisempi. Sairaus on yleisempi ruunikoilla ja mustilla kuin muun värisillä hevosilla. Sairastuneilla yksilöillä on heikompi ihon ja

imusuonten elastiini-tukiverkko, jolloin imusuonet laajentuvat ja iho venyy mikä heikentää jalkojen imunestekiertoa ja johtaa jalkojen krooniseen turvotukseen. Ensimmäiset oireet alkavat tyypillisesti jo varsoilla tai nuorilla hevosilla 1,5-3-vuoden iässä. Sidekudoksen lisääntyminen vaikuttaa jalkojen verenkiertoon, hapen ja kuona-aineiden siirtymiseen ja hermotukseen. Ihon vaurioituminen ja venyminen sekä verenkierron heikentyminen altistaa bakteerien, sienien ja ulkoloisten aiheuttamille ihotulehduksille. Kosteat likaiset olosuhteet pahentavat tilannetta.

Aluksi ihoon tulee pinnallinen ihotulehdus, joka vähitellen etenee syväksi ihotulehdukseksi eli pyodermaksiksi. Valtimoverisuoniin voi tulla kovettumia eli arterioskleroosia ja laskimoihin fibroosia heikentäen verenkiertoa ja ihon parantumista. Jalat voivat jäädä pysyvästi turvonneiksi ja iho paksuuntuneeksi. Ihon sidekudospatit voivat herkästi mekaanisesti vaurioitua, rajoittavat hevosen liikkumista ja voivat aiheuttaa ontumaa.

CPL hoitovaste on yleensä parempi mitä aikaisemmin oireet huomataan ja hoito aloitetaan. Hoito on oireiden lievittämistä ja hoidolla pyritään hidastamaan sairauden etenemistä. Sairaus itsessään on etenevä. CPL luokitellaan vakavuusasteen mukaan 0-4. Jalat vaativat jatkuvaa päivittäistä hoitoa, jossa keskitytään ihon pitämiseen puhtaana ja kuivana ja sekundaaristen ihoinfektioiden hoitoon. Kavioiden säännöllinen hoito on tärkeää. Sairastuneiden yksilöiden jalostuskäyttöä ei suositella geneettisen alttiuden vuoksi. Jos tauti on edennyt pitkälle, on hevosen ennuste huono ja voidaan joutua päättämään hevosen eutanasiaan.”, toteaa Mirjami Miettinen.

Tupsujalkojen hoito ennaltaehkäisevästi on siis tärkeää, jotta suuremmilta ongelmilta vältyttäisiin. ”Jos iho on siisti, karvat suojaavat karvat ihoa. Mutta jos hevosella on ongelmia sieni tai bakteeri infektion kanssa tai hevonen sairastaa esim. CPL:ää on karvojen ajelu ainoa keino päästä hoitamaan ja seuraamaan ihoa kunnolla” Mirjami Miettinen toteaa.

Jokainen tupsujalka on oma yksilö, ja se mikä auttaa toiselle ei välttämättä toisella toimi. Samoin osa yksilöistä on herkempiä ruokinnalle, kun taas toiset eivät. Hyviin tuloksiin päästäänkin usein kokeilujen kautta. Oikeaa hoitoainetta etsiessä on hyvä muistaa käyttää vain yhtä valmistetta kerrallaan, jolloin valmisteen teho tai tehottomuus on helpompi havainnoida. Valmisteita käytettäessä tulee käyttää aineita, jotka soveltuvat käytettäväksi hevoselle.

KANTAKIRJANÄYTTELYTULOKSET 2020

LOHJA 9.8 2020

1v Tammat

Neasa O'Loch 68p / II LV

2v orit

Korvenniityn Cobfhioonn 65p / II LV

Ruunat

Oscar O'Loch 65,5p / II

Douglas 69,5p / I LV,BIS III

Aikuiset Tammat

Rose's Fiona 61p / II

Vappu 62,5p / II

Orlaith O'Loch 63p /II

Dungarven Reilly 64p / II

Rocky Mountains Revlon Janey Red 65.5p / II LV

Precious in Harmony 63.5p / II

Aikuiset Orit

Star Sky's Midnight Moonlight 67,5 / I LV, BIS I

CHAMPION ELITE MARE

Rose's Primrose Champion elite Mare, LV, BIS II

Best in show-kehä

BIS 1 Star Sky's Midnight Moonlight

BIS 2 Rose's Primrose

BIS 3 Douglas

Paras Esittäjä Kaisa Loukimo

IC-CUP 2020 TULOKSET

VALJAKKO

- 1 HEIDI NISKANEN/ ROSE`S PRIMROSE 19 P**
- 2 MATTI LAHTINEN/SHEA`S QUINLAN 5P**

KOULURATSASTUS

1 JAETULLA SIJALLA:

SUVI LEMINEN/MOUSTACHE 10P

SUVI LEMINEN/DOUGLAS 10P

HEIDI NISKANEN/ ROSE`S PRIMROSE 10P

2 JAETULLA SIJALLA:

TIINA KIVIJÄRVI/ ROCKY MOUNTAINS REVLON JANEY RED 9P

MARIA DEGERMAN/RUPEE 9 P

3 SANNA TIILIKAINEN/HANNA`S CURRY 8 P

ESTERATSASTUS

1 JAETULLA SIJALLA:

MEEA NIKANDER/RUPEE 10P

MARIA DEGERMAN/RUPEE 10P

ONNEA KAIKILLE SIJOITTUNEILLE JA

KIITOS KAIKILLE OSALLISTUNEILLE!

SUOMEN IRLANNINCOBYHDISTYKSEN YHTEYSTIEDOT

HALLITUS

Mia Miettinen
p. 045-1276547
mia.miettinen@icloud.com
Hallituksen puheenjohtaja
2.grade tuomari, rotutarkastaja ja
tunnistaja
Näyttelytoimikunta

Maria Degerman
p.040-6876866
maria.degerman@meininki.net
Hallituksen varapuheenjohtaja
Jäsensihteeri

Heidi Niskanen
p.050-3016289
niskanenheidi11@gmail.com
Hallituksen sihteeri
Rotutarkastaja, tunnistaja
Kilpailutoimikunta

Suvi Leminen
p.045-1103229
leminen.suvi@gmail.com
Hallituksen jäsen
Myyntituotteet

REKISTERÖINTI

Tiina Saranpää
p.050-5702564
tiina.saranpaa@multi.fi
rekisteröinti- ja omistajamuutosasiat

Sini Kuure
p. 040-7382888
sinigre@gmail.com
rekisteröinti- ja omistajanmuutosasiat
(varalla)
tunnistaja

Lisää yhteystietoja:

www.irlannincobyhdistys.fi

VUOSI 2021

Tässä kohtaa on pakko todeta, että ensi vuodesta ei kukaan tiedä. Yhdistys on kuitenkin alustavasti suunnitellut järjestävänsä vuoden 2021 aikana kaksi näyttelyä. Toinen näyttely on tarkoitus toteuttaa Oripäivänä. Paljon on vuoden 2020 aikana tullut kyselyitä astuvista oreista ja yhdistys julkaisikin orikuvaston kesällä. Tämän myötä syntyi ajatus myös Oripäivistä. Toivottavasti siis sellaiset saadaan järjestymään, vaikka sitten poikkeusjärjestelyin.

Perinteeksi muodostunutta ic-viikonloppua on myös lähdetty suunnittelemaan ja ajankohta viikonlopulle tulee olemaan heinä-elokuussa. Tapahtumapaikkana on jälleen Lohja. Mukaan toivotaan taas paljon uusia kasvoja ja ihania tupsujalkoja. Viikonloppu sisältää taatusti jokaiselle jotain. Tarjolla on teoriaa, valmennuksia ja mukavaa yhdessäoloa.

Tänä vuonna järjestetyistä etäkilpailuista tuli hyvää palautetta, vaikka moni ei niihin vielä uskaltanutkaan osallistumaan. Etäkisat järjestetään alku kesän aikana sekä ratsastuksen että valjakon saralla. Kisoja pitänee markkinoida vieläkin tehokkaammin, jotta niihin saadaan paljon osallistujia.

IC-cuppia uudistettiin jo 2020, jolloin päätettiin, ettei erillisiä IC-cuppeja järjestetä vaan jokainen voi osallistua IC-cuppiin vuoden aikana saavuttamillaan kilpailutuloksilla. Osallistumisen edellytyksenä on, että hevonen on rodultaan Irlannincob ja ratsastaja kuuluu Irlannincobyhdistykseen. Tällä tavoin on tarkoitus kannustaa jäseniä hyödyntämään hevostensa monipuolisuutta sekä tukea rodun esiintuomista erilaisissa kilpailuissa. Tätä kautta yhdistys saa myös tietoa hevosten kapasiteetista ja ehkäpä sieltä tullaan bongaamaan tulevia messuesiintyjä, jos messuohjelmia vielä päästään järjestelemään.

Otamme vastaan ideoita ja toiveita toimintaa. Joten ota rohkeasti yhteyttä yhdistyksen hallituksen jäseniin. Meiltä voit kysellä myös muuta rotuun tai yhdistykseen liittyvää. Toivotaan että vuosi 2021 olisi tupsujalka täyteinen!

Yhdistyksen hallitus

